

## ESPÍGOLALLES

### Animes nobles

En el calaix d'una de les capelles de la Visita Domiciliària de Tàrrrega fou trobada una esquila que deia el següent: «Dies ja fa que estic ací Tàrrrega i mai com avui havia experimentat l'alegria i benestar de tenir la Verge del Carme tan a la vora. Fa dos mesos que 'estic malalt i he notat que m'aliviava. Li he demanat que acabés de gorir-me, promentent-li que portaria el seu Sant Escapulari.

»Per lo tant demano que vostès també ho fassin amb tanta o més fe que jo.

»Espero que es dignarà fer aquesta súplica per tal d'ésser un constant devot de la Verge del Carme.»

### Cinc minuts...

De 1440 minuts que té el dia i que vosaltres esmerceu en benefici del vostre cos—quant no en perjudici—jo us en demano solament cinc que dedicareu a pensar seriósament sobre aquesta veritat: Si és cert que hi ha infern i que allí es pateix horriblement per tota una eternitat—sospeseu bé aquesta paraula—és prudent, és racional que jo visqui enterament despreocupat davant de tan transcendental problema, la magnitud del qual solament sospesarem en el dia del judici, atiant amb nous pecats aquell foc horrible que ha d'aturmentar-me sense consumir-me per sempre més?

### Falten mares...

Jo diria que en la universal gravitació de totes les coses a redós de Déu, la humanitat descriu una el·lipse i que actualment està situada a son afeli o punt de màxima separació de Déu. La societat de fet està divorciada de son Criador.

Homes de bon cor treballen incansables per a tornar-la a son lloc natural, però manquen d'un indispensable suport: no hi

ha mares... Perquè si bé hi ha moltes dones que tenen fills, són poquíssimes les que tenen noció de la seva dignitat i de les obligacions que tenen envers els fills que infantaren. Pensen que acaben ací llurs deures i no cuiden de formar les seves ànimes.

Déu solament ha concedit a la mare penetrar el cor dels seus fills, obrar directament en la seva ànima, sorprendre les seves més íntimes afeccions i quan la mare desaprofita aquestes avinenteses és debades que els mestres s'esforcin en la seva formació.

### Estudiem-nos...

La filosofia—que és la ciència de la veritat—ens assegura que els hàbits o costums s'engendren per la repetició d'actes i es perden pel no us o pels actes contraris als mateixos.

Aquests principis de tan belles i variades aplicacions per a la nostra vida espiritual, seran més fàcilment entesos amb un exemple.

Figureu-vos que voleu adquirir la virtut de la humilitat—que significa el mateix que l'hàbit de la humilitat—el primer que us cal fer és realitzar molts actes de humilitat, procurant ensems evitar aquells que li siguin oposats; car del contrari aquests segons neutralitzarien l'eficàcia dels primers. Al cap d'algun temps de seguir aquesta pràctica sereu sense cap esforç humils; haureu adquirit la virtut de la humilitat.

Aquest sistema serà de doble efecte, car a mesura que s'anirà intensificant l'hàbit virtuós, minvarà l'hàbit defectuós contrari, fins a desaparèixer totalment. Car hem dit que els actes contraris destrueixen l'hàbit. De manera que amb la pràctica d'actes de humilitat assolireu aquesta virtut i destruïreu la supèrbia son vici oposat.

Aprofitem-nos d'aquestes lleis que Déu nostre Senyor a dipositat en la naturalesa humana per a nostre avantatge. Aquests recursos humans i la gràcia de Déu nostre Senyor que mai nega als qui en Ell confien, ens permetrà rectificar aquells defectes que tenim en fatal herència de la culpa primitiva.